

DEMOSTHENIS
ORATIO DE CHERSONE SO.

QUAM:

VENIA AMPL. FAC. PHILOS. UPSAL.

PRÆSIDE
MAG: GUSTAVO KNÖS
GRÆC. LITT. PROF. REG. ET ORD.
REG. SOCIET. SCIENT. GOTTING. LITTER. COMM. CONJUNCTO

PRO GRADU PHILOSOPHICO

P. P.

JOHANN. GUST. KORSBERGER
STIP. GRÖNV. WESTMANNI-DALEKARLUS.

IN AUDIT. GUSTAV. DIE VIII. JUNII MDCCCXII.

HORIS A. M. SOLITIS

P. II.

UP SALIÆ
EXCUDEBANT STENHAMMAR ET PALMBLAD,
REGIÆ ACADEMIÆ TYPOGRAPHI.

ORD. KONGL. HÖFFPREDIKANTEN OCH CONTRACTS.

PROSTEN I FAHLUN

HÖGVÖRDIGE OCH VINTBERÖMDE

HERR DOCTOR ISAC MELLGREN

SAMT.

HÖGÄDLA FRU DOCTORINNAN

EMER. CHARL. MELLGREN

FÖDD ZIERMAN

Vördnadsfullt tillegnadt

af

JOHAN GUSTAF KORSBERGER.

Och icke heller kunna vi vara försäkrade derom, att han ej kommer till Chersonesus. Ty att sluta af brefvet, som han skrifvit till os, vill han tukta invånarne der. Hålla vi nu trupparna till samman, så kunna de komma landet till hjelp och angripa hans besittningar; men åro de en gång affskedade och uplöste, hvad skola vi då göra, om han anfaller Chersonesus? Dömma Diopeithes? Utan twifvel. Och skall det förbättra vår stållning? — Eller vilja vi härifrån skynda till hjelp? — Men om vindarne göra det omöjligt? — Åh, vid Zeus, han lärer ej komma! — Och hvem går os i borgen för det? Betänken, Athenare, i hvilken årstid man råder er, att lämna Helleponien obefatt, och öppen för Philippus! — Och huru? om han lämnade Thraciens, och ej komme till Chersonesus eller Byzantium — ty betänken och det-

F f

ta!

Καὶ μὴν ἐδὲ ἐκεῖνό γε δῆλον ἔστιν ἡμῖν, ὃς ἐπὶ Χερέόνησον ἔχει· ἀλλ’ εἴγε ἐκ τῆς ἐπισολῆς δεῖ σκοπεῖν, ἵνα ἐπεμψε πρὸς ὑμᾶς, ἀμυνεῖσθαι φῆσι τοὺς ἐν Χερέονήσῳ. ἀν μὲν τοίνυν ἢ τὸ συνεπικόλ τέτο εράτευμα, καὶ τῇ εἰ) χάρᾳ βοηθῆσαι δυνήσεται, καὶ τῶν ἐκείνων τι οικῶς ποιῆσαι· εἰ δὲ ἀπαξ διαφθαρήσεται καὶ διαλυθήσεται, τὸ ποιήσομεν, ἀν ἐπὶ Χερέόνησον ἦν; καὶ νοῦμεν Διοπεῖθην; νὴ δίας· καὶ τὰ πράγματα ἔσται βελτιώ; — ἀλλ’ ἐνθένδε βοηθήσομεν αὐτοῖς; — ἀν δὲ ὑπὸ τῶν πνευμάτων μὴ δυνώμεθα; — ἀλλὰ μὰ δὲ οὐχ ἔχει; — καὶ τίς ἐγγυητής ἔστι τοτε; ἀδέξατε καὶ λογίζεσθε, ὃ ἄνδρες ἀθηναῖοι, τὴν ἐπιοῦσαν ἀραι τῇ ἔτους, εἰς ἦν ἐρημόν τινες οἰονται δεῖν τὸν Ἐλλήσποντον ὑμᾶν ποιῆσαι καὶ παραδοῦναι Φιλίππω, — τι δὲ ἀν ἀπελθῶν ἐκ Θράκης, καὶ μηδὲ προσελθάν Χερέονήσῳ, μηδὲ Βυζαντίῳ· — καὶ γὰρ ταῦτα λογίζεσθε· — ἐπὶ Χαλκίδᾳ, ἢ Μέγαρᾳ ἥκη, τὸν αὐτὸν

ta! — utan till Chalcis eller Megara, så som icke längesedan till Oreos *); hvilketdera är då bättre, att här emottaga honom, och afvärta kriget vid Attikas gränsor, eller att där sysselsätta honom? Jag tror det senare.

Som I nu alle veten och öfvervägen detta, så anstår det er fannerligen icke, att tala illa om och vilja uplöja den magt, som Diopeithes söker förvarva åt staten, utan snarare att sjelf-ve öka den med en ny, bispringa densamma med penningar och äfven i öfrigt vänkskäpligen bistå den. Ty om någon frågade Philip: såg mig, skulle du vilja, att desse soldater, dem Diopeithes nu anför, ehurudane de och för öfrigt må vara — ty derom vill jag ej tvista med någon — bibeckades i flor, af Athenarne vår-

*) Chalcis och Oreos voro städer på Euböa. Den senare staden, som beboddes nästan helt och hället af Athenare, hade Philip be-måttigat sig genom förråderi.

αὐτὸν τρόπον, οὐπερ πρώην ἐπ' Ὀρεού, πότερον κρείττον ἐνθάδε αὐτὸν ἀμύνασθαι, καὶ προτελθεῖν τὸν πόλεμον πρὸς τὴν ἀττικὴν ἔποιαν, ἢ κατασκευάζειν ἐκεῖ τιν' ἀσχολίαν αὐτῷ; ἐγὼ μὲν σιωμαὶ τέτο.

Ταῦτα τοίνυν ἀπαντας εἰδότας καὶ λογιζομένους, χρή, μαζί, ἐχ ἦν Διοπείθης πειρᾶται τῇ πόλει δύναμιν, κατασκευάζειν, ταύτην Βασιλεύειν καὶ διαλύειν πειρᾶσθαι, ἀλλ' ἐτέραν αὐτοὺς προστασίασκευάζειν καὶ συνευποροῦντας ἐκείνῳ χρημάτων, καὶ τὰλλας οἰκείας συναγανιζομένους· εἰ γάρ τις ἔροιτο Φίλιππον, εἰπέ μοι, πότερ ἀν Βέλοιο τέτοιος τοὺς σρατιώτας, ἐς Διοπείθης νῦν ἔχει, τοὺς ὄποιαυτασσοῦν — οὐδὲν γάρ αντιλέγω — εὐθητεῖν, καὶ παρ' ἀθηναῖοις εὐδοξεῖν, καὶ πλείους γίγνεσθαι, τῆς πό-

vårderades och föröktes med städens borgare; eller såge du dem håldre genom sina motståndares förtal och anklagelser skingrade och upphåfna? så tror jag att han skulle välja det senare. Således, hvad Philip önskar till Gudarne, derpå arbeta här någref af oss? och I frågen åmn, hvartöre i denna stad allt går så olyckligt?

Låten mig derföre frimodigt med er undersöka statens närvarande tillstånd, och fråga: hvad vi nu böra företaga och huru vi skola använda våra krafter? Vi hafva ingen lust att sammanskjuta penningar, vi kunna icke förmå oss att sjelfve draga i fält, ej heller kunna vi afhålla oss ifrån den offentliga skatten*); vi skicka Diopeithes ingen sold, och i stället för att berömma honom, att han vet hjälpa sig sjelf, tala vi illa om honom,

**) De penningar, som egentligen voro bestända, att dermed föra krig, men nu utdeltes såsom theater-penningar.*

λεως συναγωνιζομένης, ἢ διαβαλλόντων τινῶν καὶ κατηγορούντων διασπασθῆναι, καὶ διαφθαρῆναι; τἜτ' ἀν, οἵματι, φήσειν. εἴθ' αἱ Φίλιπποι ἀν εὐζητο τοῖς f) θεοῖς, ταῦθ' ήμῶν ἐνθάδε τινὲς πράττουσιν; εἴτα ἔτι ζητεῖτε, πόθεν τὰ τῆς πόλεως ἀπόλωλεν ἄπαυτα;

Βέλομαι τοίνυν πρὸς ύμᾶς μετὰ παρένοιας ἐξετάσαι τὰ παρόντα πράγματα τῇ πόλει, καὶ σκέψασθαι, τί ποιοῦμεν αὐτοὶ νῦν, καὶ δικιας χεώμεθ' αὐτοῖς. ήμεῖς οὔτε χρήματα εἰσφέρειν βελόμεθα, ἔτε αὐτοὶ σρατεύεσθαι τολμῶμεν, ἔτε τῶν κοινῶν ἀπέχεσθαι δυνάμεθα, ἔτε τὰς συντάξεις Διοπειθεὶ δίδομεν, ἔθ' οὐδὲν αὐτὸς αὐτῷ περίσηται, ἐπαινοῦμεν, ἀλλὰ Βασκαίνομεν καὶ σκοποῦμεν, πόθεν καὶ τί μέλλει ποιεῖν, καὶ πάντα τὰ

nom, undersöka hvad han tänker företaga sig, hans medel dertill, och allt det der. Så står det till med oss. Vi vilja ej utföra vår egen sak, utan, medan vi berömma dem, som i fina tal yttra sig likmäktigt statens vårdighet, förena vi oss, så snart det gäller verksamhet, med deras motståndare. I hafuen den vanan, att fråga hvarje Talare, när han uppträder: hvad bör man nu göra? men jag hade lust att fråga er: hvad bör man nu fåga? Ty, om I ej betalen några sammanskott, ej sjelfve dragen i fält, ej afhället er från den offentliga skatten, ej gifven Diopeithes afslöningsmedel, ej tillåten honom att sjelf skaffa sig dem, och ej viljen sköta edra egna angelägenheter, så vet jag ingen ting att fåga. Ty när I nu tillåten hans anklagare och förklenare att till och med tala illa om det de tro honom åmna göra, och I lyssnen till dessa alltför tidiga klagomål, hvad skall man då fåga?

För några af er torde det imellertid vara nyttigt att

τοιαῦτα, οὐτ' ἐπειδήπερ ὅτις ἔχομεν, τὰ ήμέτερά αὐτῶν πράττειν ἐθέλομεν· αλλ' ἐν μὲν τοῖς λόγοις, τοὺς τῆς πόλεως λέγοντας ἀξια, ἐπαινοῦμεν· ἐν δὲ τοῖς ἔργοις, τοῖς ἐναντιμένεις τάσσοις συναγωνίζομεν. ύμεις μὲν τοίνυν εἰώθατε ἑκάστοτε τὸν παριόντα ἐρωτᾶν, τί οὖν χρὴ ποιεῖν; ἐγὼ δὲ ὑμᾶς ἐρωτήσαμ Βουλομα, τι δὲν χρὴ λέγειν; εἰ γὰρ μήτε εἰσοίσετε, μήτε αὐτοὶ σρεπτεύσεσθε, μήτε τῶν κοινῶν ἀφέξεσθε, μήτε τὰς συντάξεις Διοπείθει δώσετε, μήτε, δούσην αὐτὸς αὐτῷ πορίσηται, ἐάσετε, μήτε τὸ θέλομεν πράττειν ἐθείσετε, ἐκ ἔχω τί λέγω· εἰ γὰρ ἦδη τοταύτην ἔξουσίαν τοῖς αἰτιασθαί καὶ διαβάλλειν Βουλομένοις δίδοτε, ὥστε καὶ περὶ ὃν ἀν φαισι μέλλειν αὐτὸν ποιεῖν, καὶ περὶ τέτων προκατηγορεύντων ἀκροασθαί, τι οὖν τις λέγοι;

"Ο, τι τοίνυν δύναται, ταῦτα ποιεῖν, ἐνίous ὑμῶν μαθεῖν δεῖ λέξω

att höra följderna af ett sådant förfarande. Men jag skall tala med frimodighet; ty annorlunda kan jag ej. Alle fältherrar, som hittills seglat ut härifrån, — och jag går med mitt lif i borgen för sanningen af detta påstående — hafva uptagit penningar af Chierna, Erythråerna och andra Asiens invånare, af hvika de kunnat erhålla något; de, som endast haft ett eller två skepp, en liten, de, som varit mågtigare, en större summa. Likväl betala gifvarne hvarken den större, eller den mindre summan för intet; så vansinnige är de icke; utan de köpa dermed den fördelen, att deras handlande kunna tryggt segla ut och ej plundras, att man convoyerar deras handelskapp och sådant mer. Dessa penningar gifvas nu, som det heter, af god vilja, och vinsten får namn af en frivillig skänk. Också är ingen twifvel, att alla dessa står åfven nu skola gifva skänker åt Diopeithes, emedan han står i spetsen för en här. Ty hvarifrån kunde han annars taga underhåll åt sina soldater, då han ingen ting erhål-

λέξω δὲ μετὰ παρθένοις. (καὶ γὰρ οὐδὲ ἀλλως δύναμην). ἀπαντεῖς, ὅσοι πώποτ' ἐκπεπλεύκασι παρ' υμῶν γ) σρατηγοί, (ἢ ἐγὼ πάσχειν ὅτιοῦν τιμῶμαι,) καὶ παρὰ χιῶν, καὶ παρὰ ἐρυθραίων, καὶ παρ' ὧν ἀν ἔκαστοι δύνανται, τέταν τῶν τὴν Ἀσίαν οἰκουντῶν λέγω, χρήματα λαμβάνεται. λαμβάνουσι δὲ, οἱ μὲν ἔχοντες μίαν ἢ δύο ναῦς, ἐλάττονα· οἱ δὲ μείζω δύναμιν, πλείονα. καὶ διδόσαντι οἱ διδόντες, ἔτε τὰ μικρὰ, ἔτε τὰ πολλὰ, ἀντὶ ἔδενός· & γὰρ τοῦτο μαίνονται αλλ' ἀνέμενοι τὸ μὴ αδικεῖσθαι τοὺς παρ' αὐτῶν ἐκπλέοντας ἐμπόρους, μηδὲ συλλασθαι, παραπέμπεσθαι δὲ τὰ πλοῖα τὰ αὐτῶν. τὰ τοιαῦτα. φασὶ δὲ εὔνοια διδόναι καὶ τῷτο τένομοι ἔχει τὰ λήματα ταῦτα. καὶ δὴ καὶ νῦν τῷ Διοπείθει σράτευμ' ἔχοντι, σαφῶς ἐξι τέτοιο δῆλον, ὅτι δῶ,

erhåller från er, och åfven annars inga utvågar har till aflönings-medel? Skall det komma från himmelen? Det sker ej. Således från det han samlar, tigger ihop och lånar. Hvad göra då hans härvarande anklagare annat, än varna hvar och en att gifva honom något, emedan han skall straffas icke allenaft för det han gjort eller deltagit i hittills, utan åfven för det han framdeles kunde göra.

"Han vill företaga en belägring", såga de; han gifver Hellenerna till spillo *). — Ty det gifves folk, hvilka de Asiatiska Hellenernas öde ligger mycket om hjertat, och som förja meru nitiskt för främlingarna, än för sitt fädernesland. Och har den önskan, att skicka en annan fältherre till Helleponten, något annat

*.) För sina soldaters våldsamhet och roflystnad. De lejda främlingarnas anförare brukade genom fruktan utpressa contributioner af flåderna på kusten af Asien, och bråfvade ej sällan för egen del efter besittning af någon Hellenisk stat.

δώσοντι χρέματα πάντες ἔτοι· πόθεν γὰρ οὔεσθε ἀλλοθεν, τὸν μήτε λαμβάνοντα παρ' ὑμῶν μηδὲν, μήτε αὐτὸν ἔχοντα οὐπόθεν μισθωτοῖσι, σρατιώτας τρέφειν; ἐκ τοῦ δρανοῦ; ἐκ εἴσι ταῦτα· ἀλλ' αὐτῷ ὡν ἀγείρει, καὶ προσαιτεῖ, καὶ δανείζεται, ἀπὸ τούτων διάγει. ἐδὲν οὖν ἀλλο ποιοῦσι οἱ κατηγοροῦντες ἐν ὑμῖν, ἢ προλέγουσιν ἀπαστι, μηδοτιοῦν ἐκείνῳ διδόναι, ὡς καὶ τοῦ μελλῆσαι δώσοντι δίκην, μή τι ποίσαντί γε, ἢ συγκαταπραξαμένω.

Τέττ' εἰσὶν οἱ λόγοι· μέλλει πολιορκεῖν. τοὺς Ἕλληνας ἐκδίδωσι· — μέλει γάρ την τέτων τῶν τὴν Ἀσιαν οἰκουμένην ἐλλήνων. ἀμείνους μέντ' οὖν εἶνε τῶν ἀλλων ἢ τῆς πατρίδος κίνδυνοι. καὶ τέγε εἰς τὸν Ἐλλήσποντον ἐκπέμπειν ἔτερον σρατηγὸν, τέττ' εἴσιν· εἰ γὰρ δεινὰ ποιεῖ Διοπεῖθης καὶ κατάγει τὰ πλοῖα,

annat mål? Om Diopeithes gör emot sin pligt och upbringar skepp, så är, I Atheniske mån, en liten tafsā *) tillräcklig, att göra slut på allt detta. Lagarne fordra, att anklaga öfvertrådarne, men ingalunda att beväka dem med stor kostnad och många skepp **). Detta skulle vara högden af vanskinnighet. Mot våra fiender, dem vi ej kunna böja under lagarne, mot dessa måste vi utrusta trupper och bemanna skepp och betala sammanfört; detta är nödvändigt; men emot oss sjelfva gör ett decret, en anklagelse och en paralos ***) tillfylleft. Så handlar förmiftigt folk; men hvad dessे ****) göra, är statens blygd och förderf.

Men

*) Med folkets beslut, som assätter honom från sin sysla.

**) Motståndarne hade yrkat, att en flotta skulle skickas till Helle-sponten, för att häfva ögonen på Diopeithes, och hindra hans väldsjamheter.

***) En galer, beståmd till offentliga förråttningar, att öfversöra order och dylikt.

****) De som rådde till annat.

μιρὸν, ὁ ἄνδρες αἰθηταῖος, μιρὸν πινάκιον, ταῦτα πάντα κώλυσαι δύαις ἀν. καὶ λέγουσιν οἱ νόμοι h) ταῦτα, τοὺς αἰδικοῦντας εἰσαγγέλλειν. οὐ μὰ δὲ, οὐ δαπάναις καὶ τριήρεσι τοσαύταις ήμᾶς αὐτοὺς φυλάττειν· ἐπεὶ τέτο γ' ἐσὶν υπερβολὴ μανίας. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοὺς ἔχθρους, οὐδὲ ἐσὶ λαβεῖν υπὸ τοῖς νόμοις, καὶ σρατιώτας τρέφειν, καὶ τριήρεις ἐκπέμπειν, καὶ χειρομάτα εἰσφέρειν δέ, καὶ αὐταγκαῖν ἐσὶν. ἐπὶ δ' ήμᾶς αὐτοὺς, Ψήφισμα, εἰσαγγελία, πάραλος· ταῦτ' ἐσὶ ίκανά· ταῦτ' ην εὖ φρονούντων αἰνθρώπων, ἐπηρεαζόντων δὲ καὶ διαφθειρόντων τὰ πράγματα, οὐ νῦν ἔτοι ποιοῦσι.

Kai

Men så illa det och är, att sådane gifvas, så är det likväl ej det värsta; utan det, att I, som här sitten, åren nu så finnade, att, så snart en talare upträder och säger: Diopeithes är skuld till all olyckan, eller Chares, eller Aristophon, eller hvilken annan medborgare det må vara, I strax instämmer, och med stort buller gifven honom rätt. Men om en annan upträder och säger, så som sanningen är: I misstaget er, Athenare, Philip är skulden till alla dessa olyckor och svårigheter; ty, om han hölle sig stilla, så skulle ej staden vara i någon nöd — om någon säger er detta, så kunnen I väl ej bestrida honom sanningen deraf; men likväl tyckes det bevära er, liksom er skedde någon skada. Och orsaken dertill är den — vid Gudarne, tillåten mig, emedan jag talar till edert båsta, att tala med frimodighet! —
redan

Kαὶ τὸ μὲν τέτων τινὰς εἶναι τοιέτους, δεινὸν ὄν, οὐ δεινόν
ἔσιν· ἀλλ’ υμεῖς οἱ καθήμενοι οὕτας ἥδη διάκεισθε, ὡστε, αὖ μὲν
τις εἴπῃ παρελθὼν, ὅτι Διοπειθῆς ἔσι πάντων τῶν κακῶν αἴτιος,
ἢ Χάρης, ἢ Ἀπισοφῶν, ἢ ὃν αὖ εἴπῃ τις τῶν πολιτῶν, εὐθέως
Φατὲ καὶ θορυβεῖτε ὡς ὁρθῶς λέγετε· αὖ δὲ παρελθὼν λέγη τις
τάληθῇ, ὅτι ληρεῖτε, ὡς ἀνδρες αἴθησαῖτε, πάντων τῶν κακῶν καὶ
τῶν πραγμάτων τέτων Φίλιππός ἔσι αἴτιος· εἰ γαρ ἐκεῖνος ἥγει
ἥσυχιαν, ἐδὲν αὖ ἦν πρᾶγμα τῇ πόλει· ὡς μὲν ἐκ αἵηθῃ ταῦτ'
ἔσιν, ἐκ ἔχετε αὐτιλέγειν. ἀχθεοθαί δέ μοι δοκεῖτε, καὶ ὡσπερ
ἀπολλύνατε νομίζειν. αἴτιον δὲ τέτων· (καὶ μοι πρὸς Θεῶν,
ὅταν ἔνεκα τῇ Βελτίσου λέγω, ἔσω παρέγοσα). παρεσκευάσσοι
ἵματας ἐκ πολλοῦ τῶν πολιτευομένων ἔνιοι, ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις,
Φεβερούς καὶ χαλεπούς· ἐν δὲ ταῖς παρασκευαῖς ταῖς τῷ πολέ-
μῳ